

JAUME TORT

(President de la Joventut Mèdica de Lleida)

Bona tarda,

Dins dels temes que en aquest Congrés desenvolupem els estudiants, procedim ara a realitzar el primer, que com haureu llegit en el Programa consisteix en l'acte de presentació de les Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears.

Abans, però, de començar aquest acte volem fer públic el nostre reconeixement a tots aquells, tant professionals com estudiants i membres de la Secretaria, que han fet i fan possible la realització d'aquest Onzè Congrés, el Congrés de la normalització, del qual esperem, amb una seguretat certa, els millors fruits.

Les Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears, òrgan de coordinació de les distintes Seccions de Joventut Mèdica, és una Associació integrant de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i de Balears, i vol ser en el seu si la representació dels estudiants de les distintes branques de les Ciències de la Salut.

Les Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears estan integrades, ara per ara, per 5 Seccions de Joventut Mèdica, que es troben a Barcelona, Girona, Lleida, Sabadell i el Vallès Oriental. Òbviament, és desig de totes les Juntes o Assemblees d'aquestes Seccions l'augment del nombre de Joventuts Mèdiques, sempre que responguin a unes possibilitats i unes necessitats reals, i en aquest camp consideràriem com un fruit important d'aquest Congrés la possibilitat de constitució de la Joventut Mèdica del Baix Camp, tenint en compte a més la preexistència important d'organitzacions que en aquest sentit es dona aquí, a la ciutat de Reus.

Les Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears es regeixen per uns Estatuts aprovats per les Assemblees de totes les Seccions i per la Junta de Govern de l'Acadèmia, en els quals s'especifica la seva missió com a òrgan de coordinació, de pressió i de defensa dels estudiants davant d'altres instàncies, al temps que cada Secció conserva les seves responsabilitats en tots els camps de l'activitat que li és pròpia.

Les distintes Seccions de Joventut Mèdica, en la seva globalitat, compten amb més de 2.200 Socis, cosa que fa de les Joventuts Mèdiques una eina important per als estudiants, una eina de serveis de la qual els estudiants assumim la gestió i la responsabilitat, una eina de reivindicació i aprofundiment en la realitat que vivim, una eina de futur cap al concepte de Ciències de la Salut, cap al treball responsable al servei de la nostra comunitat nacional.

Però bé, serà millor que els objectius que persegüim els membres de les Joventuts Mèdiques us siguin explicats pels amics que m'acompanyen en aquesta taula, i que són:

- ORIOL ROS I AMETLLER, President del Comitè Permanent de les Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears, i de la Joventut Mèdica de Barcelona.

- ALBERT MAROTO I GENOVER, membre de la Joventut Mèdica de Girona.
- ANTONI GELONCH I VILADEGUT, Secretari del Comitè Permanent, i Vice-president de la Joventut Mèdica de Lleida.
- JAUME BUSOMS I JULIÀ, President de la Joventut Mèdica de Sabadell, i
- AGUSTÍ MUNTAÑA I PONSÀ, President de la Joventut Mèdica del Vallès Oriental;

amb la seguretat que ho faran millor que el que us parla.

Bé, a l'amic Oriol Ros li correspon desenvolupar, com a representant de la seva Joventut Mèdica, l'objectiu a) que fixen els Estatuts de les Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears, i que es refereix al servei als estudiants de les Ciències de la Salut de Catalunya i Balears, en totes aquelles tasques en què això sigui possible:

ORIOI ROS

(President de la Joventut Mèdica de Barcelona)

Bona tarda,

Com a estudiants, som conscients que l'ensenyament a les nostres Facultats no és, ni molt menys, el que nosaltres desitjaríem, i en el cas que ho fos, la nostra inquietud per aprendre coses noves ens impediria estancar-nos en aquest nivell. Conseqüentment, Joventuts Mèdiques volen ser el lloc de convergència de tots aquests companys inquiets, que no tenint-ne prou amb les tasques netament acadèmiques, i duts per motivacions més profundes, es reuneixen periòdicament per satisfer aquest afany d'aprendre coses noves i en definitiva per servir activament el país i la seva professió.

Tinguem en compte que inquietud, entesa com a preocupació activa per problemes morals i intel·lectuals, no és una cosa innata, sinó que s'aprèn activament; per això crec que la nostra Associació té l'obligació de fomentar-la, treballant de ferm en totes aquelles tasques que realitzi.

Un altre punt important és la necessitat de potenciar el treball en equip, en els òrgans de gestió de la nostra Associació, fet que comportarà un millorament de les nostres activitats; també insistirem en el vessant sòcio-cultural de l'Associació, i aquí anomenaré aquella frase de Letamendi: "El metge que només sap medicina, ni medicina sap", dita aplicable, amb sentit ampli, a tots els professionals de la Salut.

Els membres de Joventuts Mèdiques han de ser conscients de la transcendència d'aquestes activitats extrauniversitàries que d'alguna manera contribueixen a la formació dels futurs professionals de la Salut, perquè és fonamental que d'una vegada obrim els ulls i ens adonem de la importància de la nostra professió, així com de la responsabilitat que comporta exercir dins d'aquest camp.

Per a assolir tots aquests objectius necessitem la col·laboració d'un nombre més gran de gent; recordem que la vida de l'Associació depèn no solament del treball d'una petita Junta, sinó de la col·laboració activa dels integrants d'aquesta Associació en les tasques que es realitzin.

També servim els estudiants de les Ciències de la Salut d'altres maneres, i un clar exemple seria la nostra participació activa en el Congrés, plataforma que ens servirà per a donar a conèixer els nostres problemes, tant els que estem vivint ara com a estudiants, com els que aviat, molt aviat, ens trobarem com a futurs professionals; d'aquí es desprèn la importància de coordinar els estudiants de les Ciències de la Salut del país, de cara a afrontar amb més força els problemes que tenim. Per això, Joventuts Mèdiques pot ser una eina molt eficaç, que si bé no resoldrà totalment els problemes que tenim sí que pot aconseguir una millora i potser a llarg termini la seva total resolució.

Una altra cosa que ens hem imposat és treballar de ferm per tal de conquerir de nou el prestigi que, malauradament, les nostres professions han perdut, i que per descomptat ara no n'analitzarem els motius, però que sens dubte, i a desgrat nostre, és una realitat.

Per últim vull insistir en un punt: la importància de la vocació, o el que és el mateix, l'amor per la nostra feina, fet que queda palès a la següent frase del Dr. Marañón: "La vocació mou l'eficàcia veritable dels homes. Tot el que es fa sense vocació, per important que sembli, es marceix com una flor. Tot el que es fa amb vocació, per insignificant que sembli, fructifica per sempre."

JAUME TORT

Ara serà Albert Maroto, en representació dels seus companys de la Joventut Mèdica de Girona, qui desenvoluparà els objectius b) i c) dels nostres Estatuts i que assenyalen les Joventuts Mèdiques com a eines per a l'ajuda al desenvolupament cultural de les Comarques o Regions on es troben constituïdes les distintes Seccions, i la necessitat de l'aprofundiment del coneixement entre els estudiants membres i la realitat socio-cultural en què es desenvolupa el seu treball:

ALBERT MAROTO

(De Joventut Mèdica de Girona)

Bona tarda,

La història de les diferents Joventuts Mèdiques, ja des del seu començament, posa en relleu el lligam existent entre cada una de les Associacions i les comarques on desenvolupen la seva tasca concreta. En coordinar-nos les Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears hem trobat adient continuar potenciant aquesta actitud ja manifesta de lligar la realitat dels nostres pobles amb les nostres activitats. I és així perquè aquestes no poden limitar-se a cobrir només les necessitats dels seus membres o reduir-se a un científisme d'un cert interès, però que desconeixi les urgències, les aspiracions i les necessitats dels nostres pobles i ciutats.

I tot això pren interès, perquè el nostre treball ha d'excedir la migradesa de les nostres Associacions i dirigir-se més àmpliament al conjunt de la societat en una perspectiva de servei.

Què poden aportar les Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears? Certament no és al nostre abast la solució immediata dels problemes existents i que afecten l'àmbit del nostre estudi; per tant, la nostra aportació serà més aviat modesta, però no per això per a nosaltres menys important. No pot trobar-se al nivell de les grans empreses, ni de l'execució de les tasques que pertocuen a d'altres institucions, sinó que es trobarà en el servei, en la col·laboració i la cooperació amb diverses instàncies, per tal de donar fruit, d'endegar una tasca eficaç que serveixi per a aportar a les nostres comarques quelcom que les ajudi a engrandir-se i ultrapassar la petita realitat, retrobant en elles mateixes el camí cap a un desenvolupament propi, d'acord amb les característiques pròpies.

Per tant, és i serà el nostre anhel que això es vagi fent realitat per a totes i cada una de les comarques del nostre país, i així altres realitats, altres experiències de l'associació dels estudiants per a tractar la problemàtica de la pròpia terra es vagin afegint a les cinc Associacions que ara formem les Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears. Des d'aquí us encoratgem que hi dediqueu el vostre esforç tenint per segur que no restarà inútil.

L'ensenyament (puix que som estudiants), la realitat sanitària, l'ambient, la difusió i la promoció d'activitats saludables, l'acostament a la gent del carrer dels temes del nostre àmbit que els afecten..., són diverses possibilitats per realitzar un treball de caire cultural en els nostres pobles, amb el desig d'esdevenir un servei eficaç al seu desenvolupament.

Les Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears fan seu, doncs, l'interès de contribuir, en la mesura de les seves possibilitats i amb autèntic esperit de servei i cooperació, a l'entestament de dur més enllà la riquesa del bagatge cultural dels nostres pobles, potenciant els seus tarannàs peculiars i propis, que són, en definitiva, aquells que els donen identitat.

Per poder dur a terme amb èxit aquest propòsit ens sembla important remarcar un aspecte que resulta necessari tenir en compte: ens cals aprofundir en el coneixement de la realitat socio-cultural del lloc on ens pertoca de treballar. I és així per la indubtable incidència dels aspectes socials en la marxa dels nostres pobles.

És innegable que en els darrers temps la importància del factor dit social va agafant cos i obrint-se lloc en la consideració de pensadors i científics com un element més, integrant de la complexitat de la realitat del món actual. Una aproximació en el terreny de les Ciències de la Salut es pot trobar en el canvi en la consideració de la causa de les malalties. Abans es relacionava una única causa amb una entitat nosològica, per exemple, un germen responsable de tal malaltia. Avui, però, és plenament acceptada la possible incidència causal de molts diversos factors (socials, genètics, nutritius, ambientals...) on cada un aportaria una part en les conseqüències del conjunt.

El desenvolupament d'aquest factor, però, ens semblaria situat dins una afirmació de caràcter més general en dir que no hi ha ciència neutra, que no hi ha cultura neutra. Ambdues en el seu exercici, en la seva difusió, en el seu ensenyament..., van lligades sempre a una forma concreta d'entendre la societat i el món, a una visió de l'home i la seva finalitat... I aquests plantejaments no es poden desconèixer, no es poden deixar de banda quan hom pretén endegar una tasca seriosa com es proposen les Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears.

És innegable que la sanitat, la salut... (i com hem dit, el seu exercici, el seu ensenyament...) no són alienes a aquesta afirmació. Les seves realitats, històri-

cament, han anat unides a les realitats socials, culturals, polítiques, religioses... de cada un dels pobles. I en conseqüència, s'ha produït una relació d'influència recíproca entre les diverses concepcions de la societat i el desenvolupament de les Ciències de la Salut. Unes i altres van molt lligades, car no és possible intentar d'establir barreres, que resultarien artificials, volent delimitar els diversos camps del coneixement i el pensament humans, tot pretenent que es desenvolupen sense tenir res a veure els uns amb els altres.

Resulta evident observar, per exemple, el canvi produït en la patologia que afecta l'home paral·lelament al desenvolupament d'un determinat tipus de societat. Igualment veiem que en una societat de base camperola, medieval, de règim feudal, el desenvolupament de les diverses Ciències de la Salut no podia ser el mateix, no podia ser igual que posteriorment en una societat de base industrial, moderna i de règim capitalista.

De forma recíproca, cal pensar que diversos avenços o canvis en la visió de la sanitat —de la medicina liberal a l'estat de policia sanitària, als règims d'assegurança social— han repercutit en els diversos canvis socials, esdeveniments de la història.

Tot això configuraria, certament, el conjunt d'avenços i retrocessos constants i simultanis que constitueixen les passes històriques de l'home en aquest món.

És per tot això que Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears prenen la voluntat d'aprofundir el coneixement de la realitat socio-cultural on ens toca d'esmerçar els nostres esforços. Com a eina en el nostre treball al servei dels estudiants de les Ciències de la Salut, de l'Acadèmia i del nostre país. Perquè la nostra tasca sigui més profitosa, per a conèixer millor, en el fons, qui som i cap on anem.

JAUME TORT

Tot seguit, Antoni Gelonch, en nom de la Joventut Mèdica de Lleida, es referirà al que significa l'objectiu d), que textualment s'adreça al coneixement entre els estudiants de les distintes branques de les Ciències de la Salut, i entre els membres de les distintes Seccions.

ANTONI GELONCH

(Vice-president de la Joventut Mèdica de Lleida)

Bona tarda,

Encara que per una qüestió tradicional i perquè amb aquest nom eren ja de fa temps conegudes les nostres Seccions, les Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears acullen tant estudiants de Medicina com de Farmàcia, Ciències Biològiques, etc., en un intent de donar cohesió real al que anomenem les Ciències de la Salut. Entenem que la lluita per la Salut, que haurà d'ésser l'objectiu futur del treball dels que ara som estudiants, és una lluita col·lectiva i interdisciplinària, i entenem que si és bona la integració dels professionals de la Sanitat en equips

de treball, és ara interessant que els que han de formar aquests equips es coneguin i es respectin. Som també conscients que manca encara molt camí per recórrer, que caldrà com a objectiu immediat fer una gran tasca per tal que tots els estudiants de totes les branques de les Ciències de la Salut, i molt especialment els estudiants de Farmàcia i Biològiques que n'estan massa al marge, es trobin bé i plenament integrats i acceptats a les nostres Associacions; però amb la nostra illusió i treball, i deixant de banda qualsevol posició gremialista que com a sanitari seria nefasta i com a estudiants disgregadora, estem disposats a tirar endavant en aquesta direcció. Modestament, creiem que si aquesta integració d'esforços i coneixements dels estudiants de les distintes branques poguessin convergir a les Joventuts Mèdiques, hauríem contribuït de forma notable al canvi de mentalitat dels futurs professionals sanitaris de casa nostra.

Però si les Joventuts Mèdiques s'han de caracteritzar per aquest tarannà obert i integrador entre els estudiants, ha de ser també per a nosaltres un objectiu prioritari el del coneixement entre els membres de les nostres distintes Associacions, que, si bé tenen uns objectius comuns, es troben inserides i es desenvolupen en realitats moltes vegades ben diferents. Si cal lluitar contra el parcel·lisme professional i gremialista, i hem d'obrir la nostra visió cap al concepte de Ciències de la Salut, hem de lluitar també per superar qualsevol mena de vestigi de localisme autocomplaent i insolidari. El qui ara us parla, membre de Joventut Mèdica de Lleida, és conscient —com abans ha expressat molt bé el company de Girona— que hem d'ajudar al desenvolupament cultural de les nostres comarques, que en el nostre cas són de les més pobres i abandonades de Catalunya, i que per altra part hem d'aprofundir en el coneixement de la realitat sòcio-cultural del nostre país, i així ho estem i estan fent totes les Seccions de Joventut Mèdica. Però som també conscients que aquest arrelament ha d'ésser profund i comú, en la visió que tant nosaltres com a estudiants com les nostres comarques formem part de conjunts solidaris. Solament la unió de tots els estudiants de les Ciències de la Salut en una perspectiva solidària i catalana ens donarà forces per a tirar endavant. Només la confrontació d'experiències, la realització de treballs conjunts, el saber que no estem sols, que hi ha altres companys en altres llocs que comparteixen el nostre esperit, la nostra lluita, els nostres problemes, farà que tinguem la unió que ens donarà la força per a continuar. Com la lluita per la Salut, la lluita de les Joventuts Mèdiques serà així autònoma, solidària i joiosa, amb la joia que només dóna el treball ben fet, amb la solidaritat que només dóna el treball comú i la participació efectiva de tots els nostres associats a la qual des d'aquí cridem, amb l'autonomia que només dóna saber-se membre d'un conjunt més ampli, l'Acadèmia, però amb el respecte als nostres criteris i a la nostra acció. Comencem, doncs, sabent que és bona hora, però que tot just hem començat la feina.

Moltes gràcies.

JAUME TORT

Ara serà Jaume Busoms, en representació de la Joventut Mèdica de Sabadell, qui ens parlarà sobre la nostra tasca d'impuls i suport general a les activitats de l'Acadèmia, segons marca l'objectiu e) de l'article 3er. dels nostres Estatuts:

JAUME BUSSOMS

(President de la Joventut Mèdica del Vallès Occidental)

En parlar de l'impuls i suport a les activitats de l'Acadèmia per part de les Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears, caldria precisar el sentit i la significació que tenen per a nosaltres els conceptes d'impuls i de suport, a fi de desfer malentesos i corregir possibles errors.

Pel sol fet que aquestes dues entitats compartim uns mateixos objectius, i a la vegada determinades activitats, creiem que és adient remarcar:

a) Amb referència al paper d'impulsor, Joventut Mèdica actua organitzant, assistint i participant en tots els actes que engrandeixen en més o menys proporció el variat espectre de tasques incloses dins dels calendaris de l'Acadèmia. Amb tot, cal reconèixer que, si bé és veritat que no som els protagonistes d'aquesta vida acadèmica, sí que en bona part de les activitats en portem la iniciativa.

b) Respecte al suport, no el volem entendre com una presència passiva, exempta de responsabilitats, sinó que l'entenem com una participació, col·laboració i crítica, tant de les activitats que porta a terme l'Acadèmia, com també en la seva orientació directriu.

Joventuts Mèdiques no és ni ha de ser una força motriu en la realització de totes les activitats que periòdicament organitza l'Acadèmia, sinó que ha de tenir una certa independència, de la qual fins al moment mai no ha estat mancada, que li permeti ser conseqüent en els seus objectius més específics, com és ampliar el bagatge formatiu de l'estudiant.

És obvi que el nostre desig ha estat sempre que la nostra labor fos considerada íntimament vinculada a la de l'Acadèmia. Labor que d'altra banda fem únicament i exclusiva per la il·lusió de fer quelcom que ens agrada, i procurant evitar que mai no estigui present la sensació d'obligació.

Per això, coneixem les nostres pròpies autolimitacions i la impossibilitat d'una dedicació més absoluta que ens fes oblidar els deures que tenim en la nostra condició d'estudiants.

Per tant, creiem que l'Acadèmia ha de mirar els nostres inicis amb la confiança que farà que ens sentim integrats, o el que és millor encara, identificats amb els valors essencials que la caracteritzen.

Però, fins ara, hem parlat solament del relleu que prenen les Joventuts Mèdiques dins del marc de referències de l'Acadèmia, sense recordar que en el seu fer quotidià s'estableixen diferents nivells de relació.

Ja que, pensem també, que una de les missions fonamentals que tenim nosaltres, i que es produeix quasi de manera inconscient, és el ser la projecció exterior de l'Acadèmia a uns determinats nivells, dels quals el més important de tots, per ser el medi on més convivim, és el nivell universitari.

No cal dir que les Joventuts Mèdiques ens creiem en el deure de fer una difusió en els entorns on ens és possible de totes les inquietuds que es mouen dins de l'Acadèmia, i que compartim per l'interès que gairebé sempre tenen per a nosaltres.

Joventuts Mèdiques, com a entitat integrada per universitaris, hauria de tenir la capacitat de recollir els interrogants i les necessitats de la població en l'àm-

bit de la Sanitat, bo i tematitzant aquestes demandes. En la resposta a les quals Joventut Mèdica pot ser un pont de diàleg, per tenir possibilitats de connexió amb la resta d'institucions que treballen per la salut.

D'altra banda, i a un altre nivell de relació, la creació de l'Associació de Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears pot esdevenir impulsora de noves Joventuts Mèdiques, fent avinent la facilitat amb què poden sorgir, i aprofitant situacions favorables, com per exemple és aquest Congrés.

L'experiència ens demostra que el to vital, desig de recerca i solatge humà afavoreixen l'impuls i el suport en la creació i el manteniment de nous grups.

Finalment, volem deixar constància que les Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears en general, i les comarcals en concret, reafirmem que, per la nostra part, no mancarà pas mai un ferm desig de col·laboració en qualsevol tasca en què hi hagi la possibilitat de desenvolupar-la conjuntament amb l'Acadèmia, pel seu interès mutu, i que vagi a favor d'un millorament de la nostra Sanitat, a la qual, malgrat en sabem els defectes, ens aferrissem per voluntat pròpia, o també per aconseguir un coneixement més profund de la nostra societat en general.

Estem ben segurs que ens hem deixat idees en el tinter, i per tant, d'entrada, agraïm qualsevol suggeriment o crítica. I encara que ho haguéssim pretès dir tot, tots hem experimentat alguna vegada allò del poeta que diu: "Feliç de l'home que sap que darrera qualsevol paraula hi ha allò que no es pot dir".

JAUME TORT

Per últim, Agustí Muntanya, representant en aquesta taula de la Joventut Mèdica del Vallès Oriental, ens parlarà sobre les possibles activitats que puguin contribuir a millorar el nivell científic i humà dels membres:

AGUSTÍ MUNTAÑA

(President de la Joventut Mèdica del Vallès Oriental)

El perquè d'aquest objectiu se'ns fa evident a tots, al temps que ens entristeix, ja que el mateix enunciat anomena, amb molta compassió, un "millorar", com si el nivell científic i humà que es rep a les nostres Facultats fos realment una bona base per a començar a treballar.

Tots ens adonem que allò que volem arribar a ésser, ésser metges, no comprèn solament un més o menys ampli coneixement sobre certes matèries, sinó que la guia bàsica del metge és, o hauria d'ésser, i en això estem tots d'acord, l'amor per l'ésser humà. Per tant, per a intentar de resoldre els problemes de qualsevol malalt que ens demani ajut es requereix saber-se situar talment dins seu, que puguem copsar el seu sofriment en tota la seva extensió, al mateix temps que aquest no denoti un interès, per més subtil que sigui, de mirar el secret d'una existència que només a ell pertany.

Aconseguir això requereix voler i saber.

El voler, la vocació, si bé és innata, cal que sigui estimulada, dirigida, educada, per a fer-li veure cap on ha de destinar els seus esforços.

És en aquest punt on, en la relació entre el mestre i els deixebles, aquell ha de deixar les llavors i arrels més profundes en aquests. Malauradament succeeix bastant a l'inrevés.

No se'ns ensenya a veure malalts, sinó malalties, no persones que viuen i pateixen, sinó òrgans i sistemes alterats, tot pensant moltes vegades en diagnòstics més o menys brillants, perquè tot això només es pot aprendre tenint el mestre al costat, el qual ens farà adonar de les coses més insignificants i, alhora, més valuoses, puix que no n'hi ha prou amb la bona intenció que uns sí, i altres també, posen en les explicacions teòriques de tot això que estem dient.

D'altra banda, el saber, absolutament imprescindible, no es pot, doncs, fixar o limitar a aquelles matèries específiques que es refereixen al cos humà com a ésser malalt, sinó que per a intentar d'aconseguir tot això que hem esmentat, requereix, ineludiblement, que s'estengui a tots els camps de la cultura i, sobretot, fer una extensa i profunda reflexió sobre la tècnica, que s'ha convertit en un factor determinant totalment imprescindible amb els coneixements actuals, ja que cal evitar de totes maneres que la seva interposició desdibuixi la personalitat del metge, que allò que en virtut d'una cosa més o menys infal·lible faci que el metge es torni més fred i calculador, més impersonal i comporti un allunyament en la relació metge-malalt o, fins i tot, que aquest ho consideri una manca d'interès personal.

Veiem, doncs, que en la nostra societat l'aprenentatge que estem destinats a rebre ens nega la possibilitat de copsar aquest vessant fonamental de la nostra formació en l'amplitud que nosaltres creiem.

De l'altre vessant fonamental, com és la nostra preparació científica, tots tenim present com és actualment i ens sembla que no cal precisar-ne cap punt per a adonar-nos de tots els seus dèficits i incoherències i, al mateix temps, del nostre neguit per intentar afrontar de la millor manera possible aquest greu problema.

Tots aquests fets fan que l'esforç i el treball personal en aquests aspectes siguin fonamentals per tal d'assolir un mínim de profit que, almenys, ens pugui treure una mica de recança d'aquestes frustracions.

Com s'ha arribat a aquesta situació?

Potser caldria preguntar-se si sempre ha estat així, però en el moment actual els motius són múltiples i a nosaltres se'ns fa molt difícil de precisar o analitzar; tot i això, com a estudiants i amb el poc contacte que, en general, tenim amb tot el que es refereix a estructures i organitzacions, intuïm moltes d'aquestes causes.

Quan veiem el desprestigi de la nostra professió, se'ns fa present tot un reguitzell de factors que van des dels polítics als exclusius d'interès personal. No volem pas fer ací una crítica, però tenim molt present que dins les nostres activitats, hem de prendre un camí d'esbrinament i aclariment d'aquests fets per a poder agafar consciència de la problemàtica i així, en la mesura que tots puguem, un dia o altre poder lluitar per tal d'aconseguir tot això que, en bones paraules, diem que voldríem assolir.

No oblidem pas que Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears és una eina al servei dels estudiants de les distintes branques de les Ciències de la Salut, però creiem també que la problemàtica ací reflectida es pot generalitzar amb certs matisos.

Les Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears volen ser també una eina

al servei de la reconstrucció de la nostra comunitat nacional i, en sentit ampli, és objectiu nostre l'intercanvi d'informacions amb els companys del País Valencià, Andorra i la Catalunya Nord, amb la seguretat que, essent la problemàtica i la situació real distintes, podem expressar una analogia en els objectius.

Vagi la nostra solidaritat i el nostre desig d'establir contactes permanents i eficaços amb tots aquests companys.

D'altra banda, com a estudiants i futurs professionals de les Ciències de la Salut, no cal dir que considerem d'absoluta preeminència l'establiment de vies de confrontació d'experiències amb els companys que en els Estats que ens són pròxims treballen en la línia d'una organització i mentalitat sanitàries al servei de l'home i de la seva comunitat concreta amb la visió, com Pasteur, que la ciència és universal i que els coneixements han d'ésser per a tots els homes.

Com a estudiants i com a catalans volem contribuir a l'assoliment d'aquest objectiu.

Res més, només reafirmar que no pretenem ésser una sucursal de la Universitat, ni de bon tros, sinó que amb l'esforç de tots aquells que creiem que s'ha de retornar a trobar el camí, intentar que, com més aviat millor, aquest objectiu hagi de desaparèixer dels nostres programes i, realment, puguem dir que simplement intentem millorar el nivell científic i humà dels nostres membres.

Som molt conscients que el camí és llarg i la tasca difícil, però amb l'ajuda i la col·laboració de tots estem convençuts de poder assolir-ho.

I ara no voldríem pas acabar sense recordar i, alhora homenatjar, l'insigne professor August Pi i Sunyer, que ens ha llegat un pensament que ens ha de guiar sempre i tothora en la nostra tasca als que de debò estimem i lluitem per la nostra i única nació: "És pel nostre treball, sobretot, que serem patriotes. Perquè si el saber és la fruïció, el saber és també la força".

Moltes gràcies.

JAUME TORT

Moltes gràcies a tots els meus companys per les seves paraules que han reflectit perfectament la nostra visió sobre els objectius de les Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears segons marquen els nostres Estatuts. Serà ara el Dr. Joaquim Ramis i Coris, Secretari General de l'Acadèmia, qui ens adreçarà unes paraules en representació d'aquesta Institució, presència i paraules que agraïm molt especialment per endavant:

JOAQUIM RAMIS

(Secretari General de l'Acadèmia)

Com a representant de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i de Balears i membre del Comitè Executiu de l'Onzè Congrés, he de dir quatre paraules.

Dic "he de dir" i no pas m'han "demanat que digui". Ho dic com una

afirmació i una necessitat, ja que estic profundament impressionat. Em sabia molt greu no poder expressar les meves impressions en aquests moments.

I vull dir aquestes paraules per constatar un fet: l'Onzè Congrés de Metges i Biòlegs és el Congrés de la normalització, com digué el nostre President en el discurs d'aquest matí. I jo entenc que aquesta normalització passa per vosaltres. La normalització és que la joventut, paraula àmplia que tot i que molts de nosaltres ja no ho som voldríem incloure'ns-hi, vol ser-hi present. I veritablement hi és.

Hi és present, en aquest Congrés, per tres motius: per presència física, per interès i per capacitat de fer.

a) Per presència física contrastada en la quantiosa inscripció (sou tants gairebé com els professionals de la Salut).

b) Per interès, ja que la vostra participació ho ha demostrat.

c) Per capacitat, ja que em consta pel meu càrrec dins l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i de Balears.

Dintre l'Acadèmia hem viscut molt el naixement d'aquestes Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears, i puc dir públicament que si és motiu de joia aquesta presència d'estudiants a Reus, també han estat motiu de joia i esperança les activitats portades per les diferents Seccions de Joventut Mèdica de Girona, Sabadell, Lleida, Barcelona i el Vallès Oriental. Elles ens han donat l'exemple de visió de futur: la necessitat que si bé s'ha de treballar, cadascú dins del seu àmbit, les accions s'han de prendre mancomunadament si volem que tinguin efectivitat.

L'Acadèmia se sent orgullosa de tenir aquesta joventut amb tant de criteri, i amb tanta visió de futur que ens pot exemplaritzar a tants de nosaltres i de fet ens dóna una lliçó important i transcendent.

Encara que no s'arribés a cap altra conclusió en aquests dies de Congrés, una n'hem de treure ara: el nostre país camina, la joventut ens empeny i demostra que farà molt més del que hem fet nosaltres. Si acabarà o no al port desitjat, això no ho sap ningú, però em sembla que hauríem de recordar els versos de Kavafis en el "Viatge a Itaca": és important arribar a port, però és també important fer el viatge, ja que el viatge ens enriqueix. Si nosaltres —els més vells— no arribem al port desitjat, tenim una ferma esperança que vosaltres —els joves— hi arribareu.

De vosaltres depèn el futur dels Congressos, de vosaltres depèn la Salut del demà, de vosaltres depèn el futur del país.

I nosaltres, els grans (no dic els vells), estem segurs que sabreu arribar a bon port.

JAUME TORT

Un cop més moltes gràcies, Dr. Ramis, per les vostres paraules, que ens suposaran tothora un estímul per a tirar endavant en la triple línia de servir l'Acadèmia, la Sanitat i el conjunt del país. Per últim, i per cloure aquest acte, demanem unes paraules al Dr. Josep Laporte i Salas, President del Comitè Executiu d'aquest Congrés, Conseller de Sanitat i Seguretat Socials de la Generalitat de Catalunya, professor universitari i bon amic de les Joventuts Mèdiques.

JOSEP LAPORTE

Moltes gràcies en primer lloc per la vostra invitació que compartís amb vosaltres la taula d'aquest acte que m'ha complagut tant. Moltes gràcies per la vostra salutació també, i molt especialment per considerar-me amic vostre, que és un dels meus desigs.

Evidentment, després de les magnífiques paraules del Dr. Joaquim Ramis, ben bé no resta res per dir, només vull constatar la meva gran satisfacció per la vostra tasca que sé que és il·lusionada i ferma, i perquè quan vaig ser President de l'Acadèmia sempre vaig sentir la necessitat d'arribar a aquesta realitat que avui heu presentat aquí a Reus. Permeteu-me manifestar-vos el meu encoratjament perquè aneu endavant al servei del nostre país. Moltes gràcies.